

[Начало](#) > ... > [Предприемане На Съдебни Действия](#) > [Европейския Съдебен Атлас По Гражданскоправни Въпроси](#) > [Регламент „Брюксел I“ \(преработен Текст\)](#) > [Czechia](#)

Регламент „Брюксел I“ (преработен текст)

Чехия

Чехия

ТЪРСЕНЕ НА КОМПЕТЕНТНИ СЪДИЛИЩА/ОРГАНИ

Инструментът за търсене по-долу ще ви помогне да намерите съдилища или органи, компетентни за даден европейски правен инструмент. Моля, имайте предвид, че въпреки че са положени всички усилия да се провери точността на резултатите, може да има изключения при определянето на компетентност, които не са обхванати.

Член 65, параграф 3 – Информация за това как съгласно националното им право да се определи действието на съдебните решения, посочени в член 65, параграф 2.

Не се прилага.

Член 74 - Описание на националните правила и процедури относно изпълнението

Информация, налична в информационния лист [„Процедури за изпълнение на съдебно решение“](#).

Член 75, буква а) – Наименования и данни за връзка със съдилищата, в които трябва да бъдат подадени молбите по член 36, параграф 2, член 45, параграф 4 и член 47, параграф 1

Районните съдилища имат материална компетентност.

Териториално компетентният районен съд се определя по следния начин:

1. Когато изпълнението на съдебно решение вече е разпоредено, съдът, който издава и изпълнява заповедта, има териториална компетентност. Правилата за националната компетентност, които уреждат съдебното изпълнение, са определени в Закон № 99/1963 — Гражданския процесуален кодекс (член 252).
2. Когато вече е наложен заповед (exekuce), съдът, който е наложил заповедта, има териториална компетентност (съд по изпълнението (exekuční soud)). Правилата за определяне на съда по изпълнението са определени в Закон № 120/2001 за съдебните изпълнители и дейностите по изпълнение (Кодекс за изпълнението (exekuční řád)) (член 45).
3. Когато няма разпоредба за изпълнение на съдебно решение или за заповед, съдът, който би бил компетентен да изпълни решението (вж. точка 1 по-горе) или би бил съд по изпълнението (вж. точка 2 по-горе), е компетентен за производството.

Списък с всички районни съдилища, включително актуализирани данни за контакт, е публикуван на [уебсайта на Министерството на правосъдието](#).

Член 75, буква б) – Наименования и данни за връзка със съдилищата, пред които може да се обжалва решението по молбата за отказ за изпълнение съгласно член 49, параграф 2

Жалба се подава в съда, чието решение се оспорва (Този съд отнася жалбата до компетентния съд по обжалването).

Окръжните съдилища имат предметна компетентност за производства по обжалване. Териториална компетентност има окръжният съд, в чийто съдебен район се намира районният съд, който се е произнесъл на първа инстанция по молбата за отказ на изпълнение (или в производство за признаване или отказ на признаване).

Член 75, буква в) – Наименования и данни за връзка със съдилищата, пред които може да се обжалва на следващ етап съгласно член 50

Може да се използват само извънредни правни средства за защита, а именно:

- жалба за отмяна (*žaloba pro zmatečnost*) в съответствие с член 229 и сл. от Закон № 99/1963, Гражданския процесуален кодекс;
- жалба за възобновяване на производство (*žaloba na obnovu řízení*) в съответствие с член 228 и сл. от Закон № 99/1963, Гражданския процесуален кодекс;
- извънредна жалба (*dovolání*) в съответствие с член 236 и сл. от Закон № 99/1963, Гражданския процесуален кодекс.

Всички посочени извънредни правни средства за защита се задействат пред съда, който се е произнесъл на първа инстанция по молбата за отказ на изпълнение (или производство за признаване или отказ на признаване).

Върховният съд е компетентен по отношение на извънредните жалби (*řízení o dovolání*). Съдът, който се е произнесъл на първа инстанция, е компетентен по отношение на жалбата за възобновяване на производството (*řízení na obnovu řízení*). Съдът, който се е произнесъл на първа инстанция, е компетентен по отношение на жалбите за отмяна (*řízení o žalobě pro zmatečnost*) в някои случаи, докато апелативният съд има компетентност в други случаи (вж. член 235а от Закон № 99/1963, Гражданския процесуален кодекс).

Член 75, буква г) – Езици, приети за превод на удостоверенията, отнасящи се до съдебни решения, автентични актове и съдебни спогодби

Словашки език.

Член 76, параграф 1, буква а) – Правила за компетентност, посочени в член 5, параграф 2 и член 6, параграф 2 от Регламента

Закон № 91/2012 за международното частно право, и по-специално член 6 от Закона.

Член 76, параграф 1, буква б) – Правила относно уведомяването на трети страни, посочени в член 65 от Регламента

Не се прилага.

Член 76, параграф 1, буква в) – Конвенции, посочени в член 69 от Регламента

- Договор между Народна република България и Чехословашката социалистическа република за правна помощ и уреждане на правните отношения по граждански, семейни и наказателни дела (София, 25 ноември 1976 г.),
- Договор между Чехословашката социалистическа република и Република Кипър за правна помощ по граждански и наказателни дела (Никозия, 23 април 1982 г.),
- Договорът между Чехословашката социалистическа република и Република Гърция за правна помощ по граждански и наказателни дела (Атина, 22 октомври 1980 г.),
- Договор между Чехословашката социалистическа република и Кралство Испания за правна помощ,

признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански дела (Мадрид, 4 май 1987 г.),

- Договор между правителството на Чехословашката социалистическа република и правителството на Република Франция за правна помощ и признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански, семейни и търговски дела (Париж, 10 май 1984 г.),
- Договор между Чехословашката социалистическа република и Унгарската народна република за правна помощ и уреждане на правните отношения по граждански, семейни и наказателни дела (Братислава, 28 март 1989 г.),
- Договор между Чехословашката социалистическа република и Италианската република за правна помощ по граждански и наказателни дела (Прага, 6 декември 1985 г.),
- Договор между Чехословашката социалистическа република и Полската народна република за правна помощ и уреждане на правните отношения по граждански, семейни, трудови и наказателни дела (Варшава, 21 декември 1987 г.), по смисъла на Договора между Чешката република и Полската република за изменение и допълнение на Договора между Чехословашката социалистическа република и Полската народна република за правна помощ и уреждане на правните отношения по граждански, семейни, трудови и наказателни дела, подписан във Варшава на 21 декември 1987 г. (Моймировце, 30 октомври 2003 г.),
- Конвенция между Чехословашката република и Португалия за признаването и изпълнението на съдебни решения (Лисабон, 23 ноември 1927 г.),
- Конвенция за правна помощ по граждански дела между Чешката република и Румъния (Букурещ, 11 юли 1994 г.),
- Договор между Чехословашката социалистическа република и Социалистическа федеративна република Югославия за правните отношения по граждански, семейни и наказателни дела (Белград, 20 януари 1964 г.),
- Договорът между Чешката република и Словашката република за правна помощ, предоставяна от съдебните органи, и за уреждането на някои правни отношения по граждански и наказателни дела (Прага, 29 октомври 1992 г.).

■ Последна актуализация: 03/06/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.